

”ميني بچي - باپ آئي هٿ ڪانٽون ڪو ڦول بنائي، باپ ڪا پيار ڪانٽون سين پي هٿ، تو ڦولون سين پي هٿ. ڪانٽون ڪو هين ڦول بنائي ڪي محنت ڪرتي هٿ“

پرشن :- جن بچون ڪو گيان ڪي ڌارڻا هونگي انڪي نشاني سٺائو؟

اُتر :- وه ڪمال ڪر ڪي دکائينگي. وي اپنا اؤر دوسرون ڪا ڪلياڻ ڪرني ڪي بگر ره نهين سڪتي. تير لگ ڳيا تو نشتوموها بن روحاني سروس ۾ لگ جائينگي. انڪي اوستا ايڪ رس اچل اڏول هونگي. ڪي ڪوئي بي سمجھي ڪا ڪام نهين ڪرينگي. ڪسي ڪو پي دک نهين دينگي. اوگڻ روپي ڪانٽون ڪو نڪالتي جائينگي.

اوم شانتي . يه تو بچي جاني هٿ باپ بڙي ليور گهڙي هٿ. بلڪل اٽڪيوريت ٿا تير پر ڪانٽون ڪو ڦول بنائي آتي هٿ. سيڪنڊ پي ڪم جاستي نهين هو سڪتا. ذرا پي فرق نهين پر سڪتا. يه پي ميني ميني بچي جاني هٿ ڪ اس سميه هٿ ڪلهيگي ڪانٽون ڪا جهنگل. تو ڦول بنني والون ڪو يه مڪسوسٽا آني چاهيئي ڪ هر ڦول بن رهي هٿ. پهلي هر سپ ڪانتي ٿي، ڪوئي چوٽي، ڪوئي بڙي. ڪوئي بهت دک ديتي هٿ، ڪوئي ٿورا. اب باپ ڪا پيار تو سپ سين هٿ. گائن پي هٿ ڪانٽون سين پي پيار، ڦولون سين پي پيار. پهلي ڪس سين پيار هٿ؟ ضرور ڪانٽون سين پيار هٿ. اتنا پيار هٿ جو محنت ڪر انڪو ڪانٽون سين ڦول بنائي هٿ. آتي هين هٿ ڪانٽون ڪي دنيا ۾. اسپر سرووياپي ڪي بات نهين هو سڪتي. ايڪ ڪي هين مهما هوتي هٿ. مهما هوتي هٿ آتما ڪي. جب آتما شرير ڌارڻ ڪر پارت بجاتي هٿ. سریشٽاچاري پي آتما بنتي هٿ تو پریشٽاچاري پي آتما بنتي هٿ. آتما شرير ڌارڻ ڪر جئسي جئسي ڪرم ڪرتي هٿ، اس انوسار ڪها جاتا هٿ يه ڪرمي هٿ، يه ڪرمي هٿ. آتما هين اچا وا بڙا ڪرم ڪرتي هٿ. اپني سين پوچو سنيگي دٿوي ڦول هو وا ڪلهيگي آسري ڪانتي هو؟ ڪهان سنيگ، ڪهان ڪلهيگ! ڪهان ڊيٽي، ڪهان ڊيول! بهت فرق هٿ. ڪانتي جو هوتي هٿ وه اپني ڪو ڦول ڪه نه سڪي. ڦول هوتي هٿ سنيگ ۾، ڪلهيگ ۾ هوتي نهين. اب يه هٿ سنگر ڀڳ، جب تير ڪانتي سين ڦول بنتي هو. ٽيچر ليسن ديتي هٿ، بچون ڪا ڪام هٿ انڪورفائين ڪر بتانا. اسپر يه پي لڪو ڪ اکر ڦول بنني چاهتي هو تو اپني ڪو آتما سمجھو اؤر ڦول بنائي والي پير پتا پرماتما ڪو ياد ڪرو تو تمھاري اوگڻ نڪل جائينگي اؤر تير ستوپرڌان بن جائينگي. بابا نينڊا ديتي هٿ. بچون ڪا ڪام هٿ ڪريڪٽ ڪر چپانا. تو سڀي منش سوچ ۾ پر جائي. يه پڙهائي هٿ. بابا تمھين بيڪد ڪي هسٽري جاگرافي پڙهائي هٿ. ان اسڪولون ۾ تو پڙاڻي ورلد ڪي هسٽري جاگرافي پڙهائي جاتي هٿ. نئين دنيا ڪي هسٽري جاگرافي تو ڪوئي جاني هين نهين. تو يه پڙهائي پي هٿ، سمجھائي پي هٿ. ڪوئي چي چي ڪام ڪرنا بي سمجھي هٿ. ڦر سمجھايا جاتا هٿ يه وڪاري ڪام دک ديني ڪا نهين ڪرنا هٿ. دک هرنا، سک ڪرتا باپ ڪي مهما هٿ نان. يهان تير پي سيڪ رهي هو ڪسڪو دک نهين دينا هٿ. باپ سڪيا ديتي هٿ سڌيو سک ديتي رهو. يه اوستا ڪوئي جلدي نهين بنتي هٿ. سيڪنڊ ۾ باپ ڪا ورثا تو لي سڪتي هو. باقي لائق بنني ۾ ٿا تير لگتا هٿ. سمجھتي هٿ بيڪد ڪي باپ ڪا ورثا هٿ سورڳ ڪي بادشاهي.

ٿر سمجھاتي پي هونگي ڪ پر لوڪڪ باپ سين ڀارت ڪو وشو ڪي بادشاهي ملي ٿي. ٿر سڀ
 وشو ڪي مالڪ ٿي. يهه تو ٿر بچون ڪو اندر ۾ خوشي هوني چاهيئي. ڪلهه ڪي بات هئ،
 جب ٿر سورڳ ڪي مالڪ ٿي. منش ڪهه ديتي لاکون ورش. ڪهان ايڪ ايڪ ڪي آيو
 لاکون ورش ڪهه ديتي هئ، ڪهان ساري ڪلپ ڪي آيو پانچ هزار ورش هئ. بهت فرق هئ.
 گيان ڪا ساگر ايڪ هين بيحد ڪا باپ هئ. ان سين دئوي گڻ ڌارڻ ڪرني چاهيئي.
 يهه دنيا ڪي منش دن ڀرت دن تموپرڌان بنتي جاتي هئ. جاستي اوڳڻ سيڪتي جاتي هئ.
 آڳي انا ڪرپشن، ائڊلٽريشن، پرشتاچار نهين ٿا، اب بڊتا جاتا هئ. آڳي ٿر باپ ڪي ياد
 ڪي بل سين ستوپرڌان بنتي جا رهي هو. جئسي اترتي هو، ڦر جانا پي ائسي هين هئ. پهلي
 تو باپ ملا اُسڪي خوشي هونگي، ڪنيڪشن جتا ڦر هئ ياد ڪي ياترا. جس نين جاستي پڳتي
 ڪي هونگي اُنڪي جاستي ياد ڪي ياترا هونگي. بهت بچي ڪهتي هئ بابا ياد نهرتي
 نهين هئ. پڳتي ۾ پي ائسي هونا هئ. ڪتا سني بئنتي هئ تو ٻڌي اوڙ اوڙ طرف پاڳ
 جاتي هئ. سناني والا ديڪتا رهتا هئ ڦر اچانڪ پوچتي هئ هر نين ڪيا سُنيا تو واٽڙي هو
 جاتي هئ. (مُونجهه جاتي هئ) ڪوئي جهت بتائينگي. سڀ تو ايڪ جئسي نهين هوتي هئ.
 پل يهان بئني هئ پرنٽو ڌارڻا ڪچ پي نهين. اکر ڌارڻا هوتي تو ڪمال ڪر دکاتي. وه اپنا
 اوڙ دوسرون ڪا ڪلياڻ ڪرني بنا ره نهين سڪتي. پل ڪسڪو گهر ۾ بهت سڪ هئ، محل
 موٽرين آد هئ پرنٽو ايڪ وار تير لگ گيا تو بس، پتي ڪو ڪهينگي هر يهه روحاني سروس
 ڪرني چاهتي هئ. پرنٽو مايا بڙي زبردست هئ، ڪرني نهين ديتي. موه هئ نان. اِني
 محل، اِني سڪ ڪئسي چوڙين. آڙي، يهه اِني سڀ پهلي جو پاڳي. بڙي بڙي لڪپتي،
 ڪروڙپتي گهر ڪي ٿي، سڀ چوڙ ڪر چلي آئي. يهه تقدير دکاتي هئ، اِني طاقت نهين
 هئ چوڙني ڪي. راوڻ ڪي زنجيرون ۾ جڪڙي هوي هئ. يهه هئ ٻڌي ڪي زنجيرين. باپ
 سمجھاتي هئ آڙي، ٿر سورڳ ڪي مالڪ پوجيه بنتي هو! باپ گئرنٽي ڪرتي هئ 21 جنم
 ٿر ڪيبي بيمار نهين پرينگي. ايور هيلدي 21 جنمون تڪ رهينگي. ٿر پل رهو پني ڪي
 پاس صرف اُنڪي چوڙي لو پوٽر بنونگي اوڙ بنائونگي. يهه تمهارا فرض هئ باپ ڪو ياد
 ڪرنا، جس سين اُڀار سڪ ملتي هئ. ياد ڪرتي ڪرتي تموپرڌان سين ستوپرڌان بن جائينگي.
 ڪتني سمجھه ڪي بات هئ. شريپر پر پروسا نهين هئ. باپ ڪا تو بن جائو. ان جئسي پياري
 وستو ڪوئي اوڙ نهين هئ. باپ وشو ڪا مالڪ بناتي هئ، ڪهتي هئ جتنا چاهو انا ستوپرڌان
 بنو. ٿر اُڀار سڪ ديڪينگي. بابا سورڳ ڪا دوار ان ناريون سين گُلواتي هئ. ماتائون پر هين
 گيان ڪا ڪلش رڪا جاتا هئ. بابا نين ماتائون ڪو هين ٿرستي بنيا هئ، سڀ ڪچ ٿر
 ماتائين هين سنپالو. اُنڪي دواران ڪلش رڪا نان. ڦر انهن نين لڪ ديئا هئ ساگر مٿن
 ڪيئا، امبرٽ ڪا ڪلش لڪشمي ڪو ديئا. آڳي ٿر جانتني هو بابا سورڳ ڪا دوار ڪول رهي
 هئ. تو ڪيون نه هر بابا سين ورثا ليوين. ڪيون نه وجئ مالها ۾ پروءِ جائين، مهاوير بنين.
 بيحد ڪا باپ بچون ڪو گود ۾ ليتي هئ ڪس ليتي؟ سورڳ ڪا مالڪ بناني ڪي ليتي.

ایکدم کانتون کو بٹن سبیا دیتی تھی۔ تو کانتون پر پی پی پیار تھی۔ نان تب تو اُنکو قول بناتی تھی۔ باپ کو بھلائی تھی۔ پنت دنیا اؤر پنت شریر پر، نرواں دام چوڑ کر یہاں آئو۔ باپ کھتی تھی۔ دراما اُنوسار مجھی کانتون کی تھی۔ پنت دنیا پر آنا پرتا تھی۔ تو ضرور پیار تھی۔ نان۔ بگر پیار قول کئی بنائینگی؟ اُپی تم کلہیگی کانتی سین ستیگی دیوتا ستوپرڈان وشو کی مالک بنو۔ کتنا پیار سین سمجھایا جاتا تھی۔ کماری قول تھی۔ تب تو سپ اُنکی چرٹون پر گرتی تھی۔ وہ جب کانتا (پنت) بنتی تھی تو سپکو ماٹا ٹیکنا پرتا تھی۔ تو کیا کرنا چاہیگی؟ قول کا قول رہنا چاہیگی تو ایور قول بن جائیگی۔ کماری تو نروکاری تھی۔ نان، پل جنر وکار سین لیٹا تھی۔ جیسی سنیاسی جنر تو وکار سین لبتی تھی۔ نان۔ شادی کر قر گھر بار کو طلاق دیتی تھی۔ اُنہیں قر مہان آتما کھتی تھی۔ کھان وہ ستیگی کی مہان آتما وشو کی مالک، کھان یہ کلہیگی کی! تب بابا نین کھا پرشن لکو ک کلہیگی کانتی ہو وا ستیگی قول ہو؟ پرشنا چاری ہو یا سریشنا چاری؟

یہ تھی پرشنا چاری دنیا جب ک راوٹ کا راجیہ تھی۔ کھتی تھی آسری راجیہ، راکشس راجیہ تھی۔ پرنو اپنی کو کوئی سمجھتی تھی۔ اب تم بچی یکتی سین پرشن پوچتی ہو تب وہ آپہین سمجھتی تھی۔ برور ہم تو کامی، کرودی، لوی پی پوت تھی۔ پردرشنی پر پی اُسی لکو تو اُنکو فیلنگ آئی ک مٹن تو کلہیگی کانتا ہون۔ اُپی تم قول بن رہی ہو۔ بابا تو ایور قول تھی۔ وہ کپی کانتا بنتی تھی۔ باقی سپ کانتی بنتی تھی۔ وہ قول کھتی تھی تمکو پی کانتی سین قول بناتا ہون۔ تم مجھی یاد کرو۔ ما یا کنتی پر بل تھی۔ تو کیا تمکو ما یا کا بنا تھی؟ باپ تمکو اپنی طرف کینچتی تھی، ما یا اپنی طرف کینچتی تھی۔ یہ تھی پراٹی جتی۔ آتما کو پھلی نین جتی ملتی تھی قر پراٹی ہوتی تھی۔ اس سمیہ سپ جتیان تموپرڈان تھی۔ مٹن تمکو مخمل کا بناء دیتا ہون۔ وہاں آتما پیوٹر ہونی کی کارٹ شریر پی مخمل کا ہوتا تھی۔ نو دیکت۔ یہاں تو بہت دیکت تھی۔ وہاں کی فیچرس تو دیکو کنتی سندر تھی۔ وو فیچر تو یہاں کوئی بناء نہ سکی۔ اب باپ پی کھتی تھی ہم کتنا اونچ بناتی تھی۔ گھر گھرست پر کمل سمان پوٹر بنو اؤر جنر جنمانتر کی جو کت چڑھی ہوئی تھی، اُنکو نکالی کی لیٹی یوگ آگنی تھی۔ اِس سپ پسر ہو جائیگی۔ تم پکا سونا بن جائیگی۔ کاد نکالی کی یکتی بہت اُچی بناتی تھی، ماہر ایکم یاد کرو۔ تمہاری بڈی پر یہ گیان تھی۔ آتما پی بہت چوٹی تھی۔ بڑی ہو تو اِنہر پرویش کر نہ سکی۔ کئی کرینگی؟ آتما کو دیکنی کی لیٹی ڈاکٹر بہت ماٹا مارتی تھی۔ پرنو دیکنی پر نہین آتا تھی۔ ساکیاتکار ہوتا تھی۔ پرنو ساکیاتکار سین تو کوئی فائدا نہین ہوتا۔ سمجھو تمکو وٹکنٹ کا ساکیاتکار ہوتا لیکن اِس سین فائدا کیا! وٹکنٹ واسی تو تب بنیگی جب پراٹی دنیا ختم ہو۔ اِسکی لیٹی تم یوگ کا آپیاس کرو۔

تو باپ سمجھاتی تھی بچی، پھلی کانتون سین پیار ہوتا تھی۔ سپ سین جاستی پیار کا ساگر تھی باپ۔ تم بچی پی مینی بنتی جاتی ہو۔ باپ کھتی تھی اپنی کو آتما سمجھ پائی پائی کو دیکو تو کرممل خیالات بلکل نکل جائیگی۔ پائی بہن کی سنہنڈ سین پی

ٻڌي چلائمان هوتِي هئِ اس ليئي پائي پائي ڪو دڪو. وهان تو شرير هين نهين جو پان آئي يا موه جائي. باپ آتمائون ڪو هين پڙهائي هئ. تو تر پي آني ڪو آتما سمجھو. يه شرير وناشي هئ. ان سين ٿوريئي دل لگائي هئ. سنيگ ۾ ان سين پریت نهين هوتِي هئ. موه جيت راجا ڪي ڪٿا سني هئ نان. بولا آتما ايڪ شرير چوڙ جاڪر دوسرا لينگي. ڀارت ملا هوئا هئ، موه ڪيون رکين؟ اس ليئي بابا پي ڪهتي هئ خبردار رهنا. اما مري، بيبي مري حلوا ڪانا. يه پرتگيا ڪرو ڪوئي پي مري همڪو رونا نهين هئ. تم آني باپ ڪو ياد ڪرو، ستوپرڌان بنو. اوڙ ڪوئي راستا نهين هئ ستوپرڌان بنني ڪا. پرشارت سين هين وجئ مالها ڪا داڻا بنينگي. پرشارت سين جو چاهي سو بن سڪتي هو. باپ تو سمجھتي هئ جتنا پرشارت ڪلپ پھلي ڪيئا هونگا وهي ڪرينگي. باپ تو هئ هين غريب نواز. دان پي غريبون ڪو هين ديئا جاتا هئ. باپ خد ڪهتي هئ مئن پي ساڌارڻ تن ۾ آتا هون. نه غريب، نه شاهوڪار. تم بچي هين باپ ڪو جانتِي هو، باقي ساري دنيا تو سر ووياپي ڪه ديتي هئ. باپ اڻسا ڌرم استاپن ڪرتي هئ جو وهان دڪ ڪا نام پي نهين رهينگا.

پڙتي مارگ ۾ منش آشيرواد مانگتي هئ. يهان تو ڪرپا ڪي ڪوئي بات نهين. ماڻا ڪسڪو ٿيڪينگي؟ بندي هئ نان. بڙي چيز هو تو ماڻا پي ٿيڪين. چوڻي چيز ڪو ماڻا پي نهين ٿيڪ سڪتي. هاڻ ڪسڪو جوڙينگي. يه پڙتي مارگ ڪي نشانين سڀ گم هو جاتي هئ. هاڻ جوڙنا پڙتي مارگ هو جاتا هئ. بهن پائي هئ، گهر ۾ هاڻ جوڙتي هئ ڪيا؟ بچا مانگتي هين هئ وارث بناني ڪي ليئي. بچا مالڪ ٺهرا نان اس ليئي باپ بچون ڪو نمستي ڪرتي هئ. باپ تو بچون ڪا سر وٺت هئ. اڃا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) وناشي شرير سين دل نهين لگائي هئ. موه جيت بننا هئ، پرتگيا ڪرو ڪوئي پي شرير چوڙي، هر ڪي روتينگي نهين.

(2) باپ سمان مينا بننا هئ، سڪو سک دينا هئ. ڪسڪو دڪ نهين دينا هئ. ڪانٿون ڪو قول بناني ڪي شيوا ڪرني هئ. اپنا اوڙ دوسرون ڪا ڪلياڻ ڪرنا هئ.

وردان - ديهه پان سين نياري بن پرماتم پيار ڪا انيو ڪرني والي ڪمل آسن ڌاري پو
ڪمل آسن برهمڻ آتمائون ڪي سریشٽ استتي ڪي نشاني هئ. اٿسي ڪمل آسن ڌاري آتمائين اس ديهه پان سين سٺه نياري رهتي هئ. انهين شرير ڪا پان آني طرف آڪرشت نهين ڪرتا. جئسي برهما باپ ڪو چلتي ڦرتي فرشتا روپ وا ديوتا روپ سدا سمرتي ۾ رها. اٿسي نچرل ديهي ايماني استتي سدا رهي اسڪو ڪهتي هئ ديهه پان سين نياري. اٿسي ديهه پان سين نياري رهنِي والي هين پرماتم پيارِي بن جاتي هئ.

سلوگن - آپڪي وشيشٽائين وا گڻ پريو پرساد هئ، انهين ميرا ماننا هين ديهه ايمان هئ.